

عنوان مقاله:

رابطه روانشناسی میان یادگیری مشارکتی و مهارت های اجتماعی و افزایش پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندها:

عطیه آقاکشمیری - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده

نیلوفر محمدزاده - کارشناسی آموزش ابتدایی

سمانه قلیچی - کارشناسی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

نقش فعال دانش آموزان در امر یادگیری باعث می شود احساس رضایت بیشتری از تجربه ای آموزش داشته و نگرش مشبت تری به یادگیری مشارکتی فرصت بحث در مورد عقاید و ایده ها و همچنین دریافت بازخوردهای سازنده وجود دارد که می تواند در شکل گیری و تقویت عزت نفس موثر باشد. همچنین یادگیری مشارکتی محیطی امن برای دانش آموزان ایجاد می کند، زیرا خطاهای فرد قلی از این که در کلاس عنوان شود، توسط همکلاسی های وی و در داخل گروه تصحیح می شود. یادگیری مشارکتی باعث ایجاد انگیزه درونی در دانش آموز می گردد. در یادگیری مشارکتی، دانش آموزان هم از طرف معلم و هم از طرف اعضای گروه تقویت دریافت می کنند که این امر باعث رشد خود کارآمدی بالاتری در آنها شده و به تبع آن «نمرات؛ آنها افزایش خواهد یافت. بر طبق تحقیقات انجام شده پادآوری اطلاعاتی که از طریق مشارکتی آموزش داده شده بیشتر از سایر روش ها می باشد. همانگونه که ویسگوتسکی بیان می کند. وقتی دانش آموزان عقاید و ایده های خود را به صورت کلامی مطرح می کنند، باعث واضح تر شدن مفاهیم برای خودشان شده و مطالب کاملا در حافظه ای آنان جای می گیرد. یادگیری مشارکتی در دانش آموزان ایجاد خود تنظیمی می کند که بر عملکرد تحصیلی آنها تأثیر مثبت خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

یادگیری مشارکتی، مهارت های اجتماعی، پیشرفت تحصیلی، یادگیری، آموزش، دانش آموزان

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932390>

